

اصطلاح بیماری های مقاربتی (STD) به وضعیتی گفته می شود که از طریق تماس جنسی از فردی به فرد دیگر منتقل می شود. یک فرد می تواند با داشتن رابطه جنسی محافظت نشده با فردی که مبتلا به STD است، به STD مبتلا شود.

رابطه جنسی محافظت نشده واژینال، دهانی یا مقعدی میتواند بیماری مقاربتی را انتقال دهد. اما گاهی اوقات از طریق تماس فیزیکی نیز گسترش یابند. به همین دلیل است که برخی از بیماری های مقاربتی مانند تبخال و HPV از طریق تماس پوست به پوست منتقل می شوند. این مقاله با تلاش پزشکان بهترین آزمایشگاه تهران تهیه شده است و در ادامه به انواع بیماری های مقاربتی، روش تشخیص و درمان آنها می پردازیم.

بیش از ۲۰ نوع بیماری مقاربتی وجود دارد که شایع ترین آنها عبارتند از:

- کلامیدیا
- تب خال ناحیه تناسلی
- سوزاک
- HIV/AIDS
- HPV
- شپش ناحیه تناسلی
- سیفلیس
- تریکومونیازیس

کلامیدیا

نوعی باکتری باعث ایجاد کلامیدیا می شود. بسیاری از افراد مبتلا به کلامیدیا علائم قابل توجهی ندارند.

علائم کلامیدیا عبارتند از:

- درد یا ناراحتی در حین رابطه جنسی یا ادرار
- ترشح سبز یا زرد از آلت تناسلی یا واژن
- درد در قسمت پایین شکم

در صورت عدم درمان، کلامیدیا می تواند منجر به موارد زیر شود:

- عفونت مجرای ادرار، غده پروستات یا بیضه ها
- بیماری التهابی لگن

- ناباروری

اگر خانم باردار مبتلا به کلامیدیا درمان نشده باشد، می تواند آن را در حین تولد به نوزاد خود منتقل کند. کودک ممکن است به مشکلات زیر مبتلا شود:

- پنومونی
- عفونت های چشم
- کوری

HPV (ویروس پاپیلوما ی انسانی)

ویروس پاپیلوما ی انسانی (HPV) ویروسی است که می تواند از طریق تماس پوست به پوست یا تماس جنسی از فردی به فرد دیگر منتقل شود. انواع مختلفی از ویروس پاپیلوما وجود دارد. برخی از آنها خطرناک تر از بقیه هستند.

شایع ترین علامت HPV زگیل در ناحیه تناسلی، دهان یا گلو است.

برخی از گونه های عفونت HPV می توانند منجر به سرطان شوند، از جمله:

- سرطان دهان
- سرطان دهانه رحم
- سرطان آلت تناسلی
- سرطان رکتوم

هیچ درمانی برای HPV وجود ندارد. با این حال، عفونت های HPV اغلب خود به خود از بین می روند. همچنین واکسنی برای محافظت در برابر برخی از خطرناک ترین سویه ها از جمله HPV ۱۶ و HPV ۱۸ وجود دارد.

اگر فردی به HPV مبتلا شود، آزمایش پاپ اسمیر و غربالگری مناسب می تواند به پزشک کمک کند تا خطر عوارض را ارزیابی و مدیریت کند.

سیفلیس

سیفلیس یکی دیگر از عفونت های باکتریایی است. اغلب در مراحل اولیه خود مورد توجه قرار نمی گیرد.

اولین علامتی که ظاهر می شود یک زخم گرد کوچک است که به عنوان شانکر شناخته می شود. ممکن است در ناحیه تناسلی، مقعد یا دهان ایجاد شود. بدون درد اما بسیار عفونی است.

علائم بعدی سیفلیس می تواند شامل موارد زیر باشد:

- راش
- خستگی
- تب
- سردرد
- درد مفاصل
- کاهش وزن
- ریزش مو

در صورت عدم درمان، سیفلیس در مراحل پایانی می تواند منجر به موارد زیر شود:

- از دست دادن بینایی
- از دست دادن شنوایی
- از دست دادن حافظه
- بیماری روانی
- عفونت های مغز یا نخاع
- بیماری قلبی
- مرگ

خوشبختانه، اگر زود تشخیص داده شود، سیفلیس به راحتی با آنتی بیوتیک درمان می شود. با این حال، عفونت سیفلیس در یک نوزاد تازه متولد شده می تواند کشنده باشد. به همین دلیل برای همه زنان باردار مهم است که از نظر سیفلیس غربالگری شوند.

HIV یا ایدز

HIV می تواند به سیستم ایمنی آسیب برساند و خطر ابتلا به ویروس ها یا باکتری های دیگر و ایجاد سرطان های خاص را افزایش دهد. اگر درمان نشود، می تواند منجر به مرحله ۳ HIV شود که به عنوان ایدز شناخته می شود. اما با درمان امروزی، بسیاری از افراد مبتلا به HIV هرگز به ایدز مبتلا نمی شوند.

در مراحل اولیه یا حاد، به راحتی می توان علائم HIV را با علائم آنفولانزا اشتباه گرفت. به عنوان مثال، علائم اولیه می تواند شامل موارد زیر باشد:

- تب
- لرز
- درد
- تورم غدد لنفاوی
- گلو درد
- سردرد
- حالت تهوع
- بثورات پوستی

این علائم اولیه معمولاً در عرض یک ماه یا بیشتر از بین می روند. از آن نقطه به بعد، یک فرد می تواند حامل HIV باشد بدون اینکه علائم جدی یا پایدار برای چندین سال ایجاد کند.

هنوز هیچ درمانی برای HIV وجود ندارد، اما گزینه های درمانی برای مدیریت آن در دسترس هستند. درمان زودهنگام و موثر می تواند به افراد مبتلا به HIV کمک کند تا زمانی که افراد فاقد HIV زندگی کنند.

سوزاک

سوزاک یکی دیگر از STD های باکتریایی رایج است.

بسیاری از افراد مبتلا به سوزاک هیچ علامتی ندارند. اما در صورت وجود، علائم ممکن است شامل موارد زیر باشد:

- ترشحات سفید، زرد یا سبز رنگ از آلت تناسلی یا واژن
- درد یا ناراحتی در حین رابطه جنسی یا ادرار
- تکرر ادرار بیشتر از حد معمول
- خارش اطراف اندام تناسلی
- گلو درد

در صورت عدم درمان، سوزاک می تواند منجر به موارد زیر شود:

- عفونت مجرای ادرار، غده پروستات یا بیضه ها
- بیماری التهابی لگن
- ناباروری

ممکن است مادر در حین زایمان سوزاک را به نوزاد منتقل کند. هنگامی که این اتفاق می افتد، سوزاک می تواند مشکلات جدی در کودک ایجاد کند. به همین دلیل است که بسیاری از پزشکان زنان باردار را تشویق می کنند تا برای بیماری های مقاربتی احتمالی آزمایش و درمان شوند.

سوزاک معمولا با آنتی بیوتیک قابل درمان است.

شپش تناسلی

آنها حشرات کوچکی هستند که می توانند روی موهای ناحیه تناسلی ساکن شوند. آنها مانند شپش سر و بدن از خون انسان تغذیه می کنند.

علائم شایع شپش تناسلی عبارتند از:

- خارش اطراف ناحیه تناسلی یا مقعد
- برجستگی های کوچک صورتی یا قرمز در اطراف اندام تناسلی یا مقعد
- تب با درجه پایین
- کمبود انرژی
- تحریک پذیری

همچنین ممکن است فرد بتواند شپش ها یا تخم های سفید کوچک آنها را در اطراف ریشه موهای ناحیه تناسلی ببیند. یک ذره بین می تواند در تشخیص آنها کمک کند.

در صورت عدم درمان، شپش می تواند از طریق تماس پوست به پوست یا لباس مشترک، رختخواب یا حوله به افراد دیگر منتقل شود. گزش های خراشیده نیز می توانند عفونی شوند. بهتر است فوراً هجوم شپش تناسلی را درمان کنید.

تریکومونیاژیس

این بیماری توسط یک ارگانیزم تک یاخته ای کوچک ایجاد می شود که می تواند از طریق تماس تناسلی از فردی به فرد دیگر منتقل شود.

علائم تریکومونا شامل موارد زیر است:

- ترشح از واژن یا آلت تناسلی
- سوزش یا خارش در اطراف واژن یا آلت تناسلی
- درد یا ناراحتی در هنگام ادرار یا رابطه جنسی
- تکرر ادرار
- در زنان، ترشحات اغلب بوی نامطبوع یا بویی شبیه به بوی «ماهی» دارد.

در صورت عدم درمان، تریک می تواند منجر به موارد زیر شود:

- عفونت های مجرای ادرار
- بیماری التهابی لگن
- ناباروری

تبخال تناسلی یا هرپس

هرپس نام کوتاه شده ویروس هرپس سیمپلکس (HSV) است. دو سویه اصلی ویروس HSV نوع ۱ و HSV نوع ۲ وجود دارد. هر دو می توانند از طریق جنسی منتقل شوند. هرپس یک STD بسیار رایج است.

HSV نوع ۱ در درجه اول باعث تبخال دهانی می شود که مسئول تبخال است. با این حال، HSV-۱ همچنین می تواند از دهان یک فرد به اندام تناسلی فرد دیگر در طول رابطه جنسی دهانی منتقل شود. هنگامی که این اتفاق می افتد، HSV نوع ۱ می تواند باعث تبخال تناسلی شود.

HSV نوع ۲ در درجه اول باعث تبخال تناسلی می شود.

شایع ترین علامت تبخال زخم های تاول است. در مورد تبخال تناسلی، این زخم ها در ناحیه تناسلی یا اطراف آن ایجاد می شوند. در تبخال های دهان، روی یا اطراف دهان ایجاد می شوند.

زخم های تبخال معمولاً پوسته پوسته می شوند و ظرف چند هفته بهبود می یابند. اولین شیوع معمولاً دردناک ترین است.

اگر یک زن باردار مبتلا به تبخال باشد، می تواند آن را به جنین خود در رحم یا نوزاد تازه متولد شده خود در حین زایمان منتقل کند. این به اصطلاح تبخال مادرزادی می تواند برای نوزادان بسیار خطرناک باشد. به همین دلیل است که برای زنان باردار مفید است که از وضعیت HSV خود آگاه شوند.

هنوز هیچ درمانی برای تبخال وجود ندارد. اما داروهایی برای کمک به کنترل شیوع و کاهش درد زخم های تبخال در دسترس هستند. همین داروها همچنین می توانند شانس انتقال تبخال را به شریک جنسی کاهش دهند.

چه عواملی باعث بیماری های مقاربتی (STD) می شود؟

بیماری های مقاربتی می تواند توسط باکتری ها، ویروس ها و انگل ها ایجاد شود.

چه کسانی در معرض خطر بیشتری برای ابتلا به بیماری های مقاربتی (STD) قرار دارند؟

اکثر بیماری های مقاربتی هم مردان و هم زنان را تحت تأثیر قرار می دهند، اما در بسیاری از موارد مشکلاتی که ایجاد می کنند می تواند برای زنان شدیدتر باشد. اگر یک زن باردار به بیماری مقاربتی مبتلا باشد، می تواند مشکلات جدی برای کودک ایجاد کند.

علائم بیماری های مقاربتی (STD) چیست؟

بیماری های مقاربتی همیشه علائمی ایجاد نمی کنند یا ممکن است فقط علائم خفیفی ایجاد کنند. بنابراین ممکن است عفونت داشته باشید و آن را ندانید. اما هنوز هم می توانید آن را به دیگران منتقل کنید.

اگر علائم وجود داشته باشد، می تواند شامل موارد زیر باشد:

- ترشح غیرمعمول از آلت تناسلی یا واژن
- زخم یا زگیل در ناحیه تناسلی
- تکرر ادرار یا دفع ادرار دردناک
- خارش و قرمزی در ناحیه تناسلی
- تاول یا زخم در داخل یا اطراف دهان
- بوی غیر طبیعی واژن
- خارش مقعد، درد یا خونریزی
- درد شکم

• تب

بیماری های مقاربتی (STD) چگونه تشخیص داده می شوند؟

اگر از نظر جنسی فعال هستید، باید با پزشک خود در مورد خطر ابتلا به بیماری های مقاربتی و اینکه آیا نیاز به آزمایش دارید صحبت کنید. این امر به ویژه مهم است زیرا بسیاری از بیماری های مقاربتی معمولاً علامتی ایجاد نمی کنند.

برخی از بیماری های مقاربتی ممکن است در طول معاینه فیزیکی یا از طریق معاینه میکروسکوپی زخم یا مایع برداشته شده از واژن، آلت تناسلی یا مقعد تشخیص داده شوند. آزمایش خون می تواند انواع دیگر بیماری های مقاربتی را تشخیص دهد.

درمان بیماری های مقاربتی (STD) چیست؟

آنتی بیوتیک ها می توانند بیماری های مقاربتی ناشی از باکتری ها یا انگل ها را درمان کنند. هیچ درمانی برای بیماری های مقاربتی ناشی از ویروس ها وجود ندارد، اما داروها اغلب می توانند به کاهش علائم و کاهش خطر گسترش عفونت کمک کنند.

آیا می توان از بیماری های مقاربتی (STD) پیشگیری کرد؟

استفاده صحیح از کاندوم های لاتکس، خطر ابتلا یا انتشار بیماری های مقاربتی را تا حد زیادی کاهش می دهد، اما به طور کامل از بین نمی برد. مطمئن ترین راه برای جلوگیری از عفونت، عدم داشتن رابطه جنسی مقعدی، واژینال یا دهانی است.

واکسن هایی برای پیشگیری از HPV و هپاتیت B وجود دارد.

منابع:

[/https://www.cdc.gov](https://www.cdc.gov)

[/https://medlineplus.gov](https://medlineplus.gov)

<https://fa.wikipedia.org/wiki/%D8%A8%DB%AC%D9%85%D8%AV%D8%B1%DB%AC%D9%80%AC%D9%87%D8%AV%DB%AC%D8%A2%D9%85%DB%AC%D8%B2%D8%B4%DB%AC>

<https://www.cancer.org/cancer/colon-rectal-cancer/about/what-is-colorectal-cancer.html>

